

מ"ת 50543/12/16 - מדינת ישראל נגד ע א-ג (עציר, מ א כ (עצור) בפיקוח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 50543-12-16 מדינת ישראל נ' א ג(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 533204/2016

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ע א-ג (עציר) 2. מ א כ (עצור בפיקוח)

החלטה

במוקד הדיון ניצבת השאלה שבמחלוקת, האם חומר הראיות שהצטבר כנגד המשיבים, מקים תשתית ראייתית לכאורית שדי בה כדי לגבש את הרף הראייתי הנדרש לשלב המעצר עד תום ההליכים, כנדרש בהוראת סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996.

רקע

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ושוד מזוין בחבורה, לפי סעיף 402(ב) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, המשיבים קשרו קשר לשדוד חנות. לשם כך, הצטיידו בסכין, בחפץ חד ובביגוד מתאים לצורך כיסוי ראשיהם ופניהם. ביום 8.12.16, סמוך לשעה 22:45, פרצו המשיבים לחנות בבאר-יעקב, בה שהה באותה עת המתלונן. המשיב 1 איים על המתלונן בסכין והורה לו להתרחק מהקופה, בעוד המשיב 2, שהיה חמוש במוט חד וארוך, ניגש לקופה ורוקן את תכנה. במהלך ביצוע השוד, ניגשו לקוחות לדלת החנות והמשיב 1 איים עליהם בסכין והבריחם מן המקום. מיד לאחר מכן, נמלטו המשיבים מן המקום כשבידם סכום של ₪ 3,380 שנשדד מקופת החנות וכן תיקו האישי של המתלונן ובו תעודות, כרטיסי אשראי וחפצים אישיים.
3. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם.
4. ביום 16.2.17 הועבר המשיב 2 - קטין, למעצר בפיקוח אלקטרוני ותחת תנאים נוספים הכוללים הפקדה כספית, ערבות צד ג', ערבות אישית ועיכוב יציאה מן הארץ.
5. המשיבים כופרים בקיומן של ראיות לכאורה בעוצמה הנדרשת לשם הוראה על מעצר מאחורי סורג ובריה. מכאן הדיון שלפניי.

תמצית טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי יש בחומר הראיות הגולמי שהצטבר כנגד המשיבים את העוצמה הנדרשת לצורך הרשעתם בעבירות המיוחסות להם. המבקשת נסמכת על סרטון מצלמות האבטחה של החנות, בהן מתועדים השודדים כשהם לובשים פרטי לבוש זהים לאלו שלבשו המשיבים עת נעצרו על ידי המשטרה. פרטי לבוש אלו, כוללים מכנסי ג'ינס עם קרעים בדפוס ייחודי הזהה לדפוס הקרעים שעל מכנסי הג'ינס שלבש השודד ונעלי ספורט מתוצרת 'Under Armor'. המבקשת הוסיפה והפנתה להודעות המשיבים בהם מסרו כי הם אכן לובשים בגדים אלו משעות הערב, עוד קודם לשעת השוד. המבקשת הוסיפה והפנתה לאיכון מכשירו הסלולרי של המשיב2 בבאר יעקב, בסמוך לשעת השוד. יתרת שיחותיו של המשיב 2 לאחר שעת השוד, אוכנו בשכונת ג'ואריש ברמלה ובאנטנה סמוכה לה. קודם למועד השוד, מאוכנים המשיבים בסמוך לצריפין ולראשון לציון, בעוד שלטענתם לא יצאו מגבולות רמלה בליל השוד. המבקשת הוסיפה והפנתה להודעות המתלונן, הנתמכות בסרטוני האבטחה המתעדים את השוד ותומכים בהודעתו. בנוסף, ברכבם של המשיבים אותרו כפפות שחורות וכובע שחור ונתפסו בחזקתם אלפי שקלים, בעוד המשיב 2 טען כי אינו עובד לאחרונה. המבקשת הבהירה, כי לשיטתה אין בהודעת המתלונן, לפיה לאחד השודדים "עיניים כחולות", כדי לגרוע מעוצמת הראיות כנגד המשיבים.

7. המשיבים טוענים, מנגד, כי חומר הראיות לכאורה מלמד על חולשה ראייתית, למצער, בכל הקשור לזיהויים כמעורבים במעשה השוד המיוחס להם. הודגשה הודעת המתלונן מיום 9.12.16, ממנה עולה כי השודד שעמד קרוב אליו הוא בעל עור שחום, עיניים כחולות וכתפיים רחבות. המשיבים הדגישו כי המתלונן אמר שעמד קרוב לשודד זה למשך זמן לא מבוטל ולכן יש לייחס משקל גבוה לפער שבין הודעתו לבין מאפייני המשיבים, שניהם בעלי עיניים כהות וללא כתפיים רחבות. המשיבים הוסיפו וטענו, כי המשטרה לא ערכה מסדר זיהוי למתלונן, על מנת לאשש את טענתו, או על מנת לשלול את החשדות כנגדם ויש לזקוף מחדל חקירתו זה לזכותם. עוד נטען, כי פרטי הלבוש של המשיבים, אליהם מפנה המבקשת, הם פרטי לבוש נפוצים של מותגים ידועים שאין בהם ייחוד מקשר לאישומים המיוחסים להם. אשר לאיכון המשיב 2, נטען כי אזור רמלה, בו מתגוררים המשיבים, חופף לשטח הכיסוי של שלוש אנטנות סלולריות שונות, אחת מהן בבאר יעקב. הסנגור הוסיף והפנה לעניינו של חשוד נוסף - זינדין אלג'רושי, שגם לגביו נטען כי הוא אוכן בבאר יעקב בסמוך לשוד, בעוד שמתצהיר שהוגש, התברר כי הוא שהה ברמלה.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובתיק החקירה שהועבר לעיוני, התרשמתי כי חומר הראיות מקים תשתית ראייתית לכאורית, שיש בה את העוצמה הנדרשת כדי להביא להרשעת המשיבים, לאחר עיבודו בכור ההיתוך הראייתי של המשפט עצמו. לצד זאת, התרשמתי מקיומה של חולשה מסוימת בחומר הראיות, שאין בה כדי להשפיע כדי כך, בשלב זה, על הפוטנציאל ההרשעתי הטמון בו.

9. בשלב דיוני זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, על חומר הראיות הלכאוריות לגבש פוטנציאל להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96)).

עיקרי המחלוקת בין הצדדים הם גרסת המתלונן לפיה אחד השודדים בעל עיניים כחולות, זיהוי המשיבים על פי פרטי

לבושם ושאלת מהימנותם של האיכונים הסלולריים.

זאת למול נדבכים מרכזיים במסכת הראיות לכאורה, הם צילומי מצלמות האבטחה שבחנות שנשדדה, צילומי המשיבים ופרטי לבושם, איכוני המכשירים הסלולריים של המשיבים והודעת המתלונן.

10. עיון בסרטוני מצלמות האבטחה והשוואתם לתמונות המשיבים בעת מעצרם, מלמד כי פרטי הלבוש הייחודיים שלבשו השודדים, נחזים כזהים לאלו שלבשו המשיבים בעת מעצרם. כך, הנעליים שנעל המשיב 1 בעת מעצרו, מסוג 'נייקי' עם סוליה לבנה והעליונית שלבש, בעלת דפוס האריגה הצבעוני הייחודי, נחזים כזהים לאלו שלבש השודד שאחז בסכין ועמד בסמוך למתלונן בעת ביצוע השוד. השודד השני, מוצג בסרטוני האבטחה כשהוא נועל נעלי ספורט שחורות עם סמל אדום של המותג 'Under Armor', מכנסי ג'ינס מרובי קרעים במיקומים שונים וחולצת קפוצ'ון עם שרוכים בצבע אפור. עיון בתמונותיו של המשיב 2 בעת מעצרו, מלמד כי הלה נעל נעליים הנחזות זהות, לבש מכנסי ג'ינס הנחזים כזהים וכן קפוצ'ון דומה בעל שרוכים אפורים. שני המשיבים אישרו בהודעותיהם, כי לבשו בגדים אלו במשך כל אותו ערב (ר' הודעת המשיב 1 מיום 9.12.16 עמ' 3 שו' 69-70; הודעת המשיב 2 מיום 9.12.16 עמ' 4 שו' 80-81; ר' סרטון - 22:46:58, 22:47:00, 22:47:03, 22:47:06, 22:46:44, 22:45:56, 22:46:16).

בנוסף, מכשירו הסלולרי של המשיב 2, אותו אישר בהודעתו (ר' הודעת המשיב 2 מיום 19.12.16 בשעה 10:30, עמ' 2 שו' 11-12), אוכן בבאר יעקב בשעה 22:49 - דקות בודדות ממועד ביצוע השוד.

למעורבותם הלכאורית של המשיבים בעבירות המיוחסות להם, נמצא חיזוק נוסף בעצם שתיקתו החלקית של המשיב 1 (ר' הודעתו מיום 17.12.16, עמ' 4-2; ר' בש"פ 8386/13 **מולטקא נ' מדינת ישראל** (19.01.2014)). במיוחד כך, שעה שתיקתו החלקית של המשיב 1 עומדת לצד חומר ראיות מהימן, לכאורה, שהצטבר כנגדו.

בנוסף, גרסת המשיב 1 לפיה במועד הרלוונטי לכתב האישום נכח בעיר רמלה בלבד מבלי שיצא את תחומה בכל אותו ערב (ר' הודעת המשיב 1 מיום 9.12.16, עמ' 4 שו' 93-94), אינה מתיישבת עם איכוני מכשירו הסלולרי המצביעים על כך שבחלק מהזמן, נכח בראשון לציון.

11. שוכנעתי, אפוא, כי התמונה המתקבלת מחומר הראיות הגולמי, מצביעה על פוטנציאל להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם. המשיבים נתפסו בסמוך למועד ביצוע השוד, אחד מהם אף אוכן בבאר-יעקב בסמיכות של מספר דקות ממועד ביצועו ושניהם נתפסו כשהם מחזיקים בפרטי לבוש, הכוללים נעליים, מכנסיים ועליוניות בעלי סימנים ייחודיים הנחזים כזהים לאלו שלבשו השודדים. המשיבים הודו כי לבשו פריטים אלו לאורך כל אותו ערב שבו אירע השוד. בנוסף, המשיב 2 מסר כי שהה עם המשיב 1 לאורך כל אותו הערב ואילו המשיב 1 שתק בחקירתו, באופן חלקי.

12. בנסיבות אלו, הגם שהראיות שהצטברו כנגד המשיבים הן נסיבתיות, השתלבותן זו בזו מהווה מסכת רצופה של עובדות מפלילות שיש בה את העוצמה הנדרשת להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה. לפיכך, ראיות אלו מהוות תשתית ראייתית מספקת לצורך מעצרם של המשיבים (ר' בש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל** (24.9.12); בש"פ 1238/06 **אזערי נ' מדינת ישראל** (15.2.2006)).

13. אני מקבל את טענת המשיבים לפיה קיימת חולשה מסוימת בחומר הראיות, העולה מהודעת המתלונן אשר זיהה את השודד כבעל עיניים כחולות, בעוד ששני המשיבים הם בעלי עיניים כהות. אף שחולשה מסוימת זו

עשויה לסייע בהעדפת חלופת מעצר בעניינם של המשיבים, אינני סבור כי יש בה, לכשעצמה, את העוצמה הנדרשת כדי לשמוט את פוטנציאל ההרשעה הטמון בחומר הראיות לכאורה. בשלב ראשוני זה ומבלי לקבע מסמרות, לא שוכנעתי כי המדובר בנתון לכאורי המחולל שינוי דרמטי במערכת הראיות, אין בו כדי להפריך את יתרת הראיות לכאורה שהצטברו כנגד המשיבים והתרשמתי כי אין המדובר בליקוי יסודי או בקושי אינהרנטי בחומר החקירה (ר' בש"פ 635/13 פלוני נ' מדינת ישראל (25.2.13)). לא ניתן לשלול את האפשרות שיימצא להקשר זה הסבר מפי המתלונן במהלך הדיון עצמו (ר' גם: בש"פ 3716/15 זיתון נ' מדינת ישראל (3.6.2015); בש"פ 6740/06 פרץ נ' מדינת ישראל (03.09.2006); בש"פ 4794/95 שאבי ואח' נ' מדינת ישראל (6.8.95)).

בנוסף, אין בידי לקבל את טענת המשיבים, בשלב זה, לפיה היה על המשטרה לערוך מסדר זיהוי למתלונן, על מנת להפריך או לאשר את זיהוי המשיבים על ידו. בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה, אין להידרש לראיות שאינן קיימות כי אם לראיות הקיימות בתיק החקירה, למעט אם עסקינן במחדל חקירתי חמור (ר' בש"פ 9270/03 בראט נ' מדינת ישראל (28.10.03); בש"פ 757/91 חזן נ' מדינת ישראל (6.3.91)). במקרה הנדון, נטען כי שני המשיבים שדדו את החנות שבה עבד המתלונן בשעת לילה מאוחרת וכשהם רעולי פנים והשוד כולו נמשך דקות בודדות בלבד. בנסיבות אלו, אינני סבור כי כבר כעת נכון לקבוע שהיה הכרח לערוך מסדר זיהוי ומכל מקום, שמורות טענות המשיבים לעניין נפקותו של מחדל חקירתי זה או אחר, למהלך הדיון בתיק העיקרי.

14. עוד ובשלב זה, קיים קושי לקבל את טענות המשיבים בדבר מיקום האנטנות הסלולריות ומידת המהימנות שניתן לייחס לאיכוני מכשירי הטלפון של המשיבים. ראשית כך, משום שמדובר בטענות הגנה. מקומן של טענות אלו להתברר בהליך העיקרי ואין בהן כדי להחליש את עוצמת התשתית הראייתית הלכאורית העולה מחומר החקירה המונח לפניי (ר' בש"פ 5324/15 לוז נ' מדינת ישראל (16.8.2015)). שנית כך, בשלב דיוני זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ולהציגה כמשוללת יסוד (ר' בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (15.4.96); בש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל (4.6.2009); בש"פ 2745/11 אברמוב נ' מדינת ישראל (28.4.2011)).

15. לאור המקובץ, לצורך הדיון בשלב המעצר, סבורני כי די בחומר הראיות שבתיק החקירה כדי לגבש תשתית ראייתית לכאורה שיש בה פוטנציאל להרשעת המשיבים בעבירות המיוחסות להם.

16. סבורני כי התנאים שנקבעו בענייניו של המשיב 2 תואמים את עוצמת הראיות לכאורה בעניינו.

17. בנסיבות העניין, ראוי להתרשם מהתמונה הכוללת גם בעניינו של המשיב 1 באמצעות תסקיר מעצר, על מנת שניתן יהיה לקיים דיון מושכל בשאלה האם יש להעדיף אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה כאמור, על אף חומרת מעשיו הלכאוריים (ר' בש"פ 25/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015)).

מובהר כי אין בהחלטתי זו כדי להוות אינדיקציה ביחס להחלטה עתידית בעניין המשך מעצרו של המשיב 1.

אני קובע המשך דיון בעניינו של המשיב 1 לאחר קבלת תסקיר ליום 19.3.17 בשעה 9:30.

המשיב 1 ישהה במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון על ידי שב"ס.

ניתנה היום, ל שבת תשע"ז, 26 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט